

mange daginstitutioner. Det, vi spørger om, er: Hvad er det, ministeren fra statslig side skal fastsætte i bekendtgørelsen af mål?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg mener, der er en meget, meget væsentlig forskel på det, fru Line Barfod forsøger at sige, og så det, fru Line Barfod lige læste op. Ministeren skal jo netop ikke fastsætte mål og indhold for læreplanerne. Ministeren skal jo fastsætte regler for mål og indhold. Der er en meget stor forskel på at fastsætte de mål og det indhold, der skal være i læreplanerne, og så det at fastsætte, hvilke rammer det er, de her mål og det her indhold skal laves inden for, og det er jo netop det, som denne her bekendtgørelse skal gøre.

Det er derfor, jeg henviser til de seks punkter, som står i bemærkningerne til forslaget, det er jo lige præcis ud fra dem, de her mål og det her indhold skal laves. Men det skal laves for den enkelte handleplan ude i den enkelte institution.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til fru Charlotte Dyremose og går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

En af grundene til, at det her bliver en meget lang debat, er jo, at det er en meget principiel debat. Man kan sige, at det er to menneskesyn eller to børnesyn, der støder sammen: det ene er frihedsinspireret, troen på, at mennesket kan selv, troen på, at voksnes fantasi, der er langt væk fra det her, og deres evne til at fantasere sig frem til, hvad børnene kan og bør udvikle sig til, i virkeligheden måske er en hæmmende faktor. Over for det står så et ønske om at styre.

Jeg synes, at det, vi står med her, meget bærer præg af den sovjetisk inspirerede strukturelle pædagogik i 1970'erne. I virkeligheden er det måske historiens store ironi, at en konservativ dansk socialminister støttet af et højrenationalt Dansk Folkeparti kommer til at gennemføre den strukturelle pædagogik, som var meget diskutert i 1970'erne.

Jeg kan henvise dem, der har brug for åndelig inspiration i den her debat, til f.eks. at læse en amerikansk psykolog, der helt sikkert er tilhænger af den strukturelle pædagogik, der hedder F.B. Skinner, som skrev en bog i 1970'erne, der hedder »Har vi råd til frihed?« Og han svarer nej. Han svarer, at det er alt for farligt at overlade

de mennesker til sig selv. De risikerer at udvikle sig til noget, vi slet ikke vil have dem til at udvikle sig til, og derfor bør vi styre dem. Derfor er han den, der tegnede den moderne adfærdspsykologi.

Jeg tror, det ville være meget inspirerende for ordførerne at prøve at sammenholde nogle af deres tanker med de tanker, der lå tilbage i 1970'erne i den marxistisk inspirerede sovjetiske strukturelle pædagogik.

Jeg synes, der er endnu et lighedstegn med Sovjet i 1970'erne, og det er, når vi spørger ordførerne: Hvad er det så for mål, der skal være? Så svarer de: Det har vi tillid til at socialministeren klarer. Det var Dansk Folkepartis gennemgående svar, også De Konservatives svar. Det synes jeg også er et andet træk fra 1970'erne på det område.

Hvad er det, må man spørge, der i dag ikke kan rummes i daginstitutionernes pligt til at angive formålet for deres virksomhed i virksomhedsplaner? Hvad er det, det her løser, som det andet ikke løste? Det synes jeg er blevet endnu mere mystisk, efterhånden som debatten er skredet frem. Jeg synes, der er nogle voldsomme niveauspring i selve forslaget. I forslaget fastslår man det, jeg omtalte før, at det er bedst, at børn leger med ler. Hvorfor det? Kan man ikke også godt bygge i sand, eller skal man lade være med det, og skal Folketinget tage stilling til det?

Kl. 17.35

Jeg savner måske også, at man så tager stilling til andre detaljerede ting: Hvordan sidder børn bedst, i rundkreds eller i firkant eller bag ved hinanden? Når nu vi er nede på det der niveau, skal vi så ikke have det hele gennemtænkt her fra Folketingets side, i en tro på, at vi ved bedst? Jeg ved det ikke, jeg vil som sagt advare imod det, men jeg synes, der er nogle niveauspring i selve forslaget.

Så vil jeg sige lidt om, hvordan man bekæmper negativ social arv. Jeg synes simpelt hen, det er imponerende, hvis det lykkes regeringen efter sidste år at have nuppet 0,5 mia. kr., 500 mio. kr., fra daginstitutionsområdet i form af nedskæringer, lavere normeringer, kortere åbningstider, færre penge til ture ud af huset osv., bagefter at få folk til at tro på, at man med 5 mio. kr., altså en hundrededel af det beløb, der forsvandt i 2003, er i stand til at løse noget som helst af det her problem.

Jeg må kvittere for regeringens evne til at skabe det der optiske bedrag, hvor man tager hundrede gange så meget og så leverer så lille et be-